

(Kort bemærkning).

Jeppe Kofod (S):

Til hr. Troels Lund Poulsen vil jeg blot sige, at det, FN understreger, det, Kofi Annan understreger, er, at den her Genèveaftale passer som fod i hose til tredje fase af road map.

Og det er det, som vi også går ind for i Socialdemokratiet. Her har vi endelig noget konkret, ikke bare et vejkort, men et destinationskort, der siger, hvordan en endelig fredsaftale ser ud. Hvordan får man løst alle de svære problemstillinger? Det er jo det, der mangler.

Det, der er problemet nu, er jo, at hvis man på den palæstinensiske side har fået at vide, at man i 2005 får en palæstinensisk stat, men at man så kan se, at man er ved at opføre en mur på Vestbredden fra israelsk side, der i værste fald vil stjæle halvdelen af Vestbredden, hvis den mur bliver den endelige grænsedragning, så bliver man jo i tvivl om de reelle hensigter.

Derfor er det vigtigt at have et billede af, hvor vi skal ende henne. Og der er den her Genèveaftale efter min opfattelse det bedste og mest konkrete dokument, der ligger, og jeg synes, det er værd at notere, at Kofi Annan eksplicit giver støtte til det. For der må ligge et pres på parterne udefra. Det er ikke nok, at man bare sætter israelerne over for palæstinenserne og siger: for-handl! Det er vigtigt, at der også er en aftale, der bygger på noget af det, Genèveaftalen indeholder, og de FN-resolitioner, der er vedtaget i FN's Sikkerhedsråd. Det må være afgørende også for Venstre.

Kl. 10.35

Formanden:

Så er det hr. Søren Søndergaard for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Terroren skal stoppes, siger hr. Troels Lund Poulsen. Ja, selvfølgelig skal den det, altså alle myrderierne skal stoppe.

Det er israelerne, der myrder flest, men lad os se bort fra det, at de myrder tre-fire gange så mange som palæstinenserne. Lad os se bort fra det og sige: Ja, alle myrderier skal stoppe. Fuldstændig rigtigt.

Men når alle myrderier er stoppet, så er kendsgerningen stadig væk den, at bosættelserne har udviklet sig, og at man er begyndt at bygge en mur. Bosættelserne har udviklet sig, og det vil sige, at grundlaget for road map er blevet

undermineret. For situationen i dag er ikke den samme, som den var, da road map blev aftalt, da køreplanen for fred blev aftalt. Situationen i dag er en anden og alvorligere, fordi bosættelserne er fortsat.

Derfor er spørgsmålet til Venstre: Vil Venstre kræve, at situationen omkring bosættelserne bliver ført tilbage til det tidspunkt, hvor road map, hvor køreplanen blev underskrevet? For ellers er vi jo bare i den situation, at Venstres politik er, at man stiller nogle krav til palæstinenserne og til israelerne. Israelerne og palæstinenserne overholder dem ikke, hvad angår at slå hinanden ihjel, og israelerne overholder ensidigt ikke, hvad angår at opbygge en mur og angående at bygge bosættelser.

Så går der et år, og så kommer Venstre og siger, at nu må I gøre det en gang til med det nuværende udgangspunkt. Så går der et år, og israelerne fortsætter: Nu må I gøre det igen med det nuværende udgangspunkt.

Det vil sige, at Venstre simpelt hen bare accepterer den koloniseringspolitik, som Israel gennemfører.

(Kort bemærkning).

Troels Lund Poulsen (V):

Belært af erfaring bør jeg måske udlevere min tale til hr. Søren Søndergaard, næste gang jeg holder en tale, for det er jo helt tydeligt, at der ikke blev hørt efter, hvad der er blevet talt om i min ordførertale.

Jeg siger »en balanceret politik«. Jeg kommer med en klar kritik – jeg kommer med en klar kritik af den sikkerhedsmur, som blev opført. En klar kritik. Og det vil man kunne læse i Folketingets forhandlinger. Man vil kunne læse, at det er en meget klar kritik, jeg kommer med, også en meget klar kritik af bosættelserne.

Men nu er det jo altså ikke mig, der i dag skal stå og løse mellemøstproblemerne. Det må parterne selv være med til. Jeg synes derimod, det er vigtigt med et stærkt internationalt pres. Det er det, jeg arbejder for, at det er et stærkt internationalt pres. Men jeg kan jo ikke stå her i dag på vegne af Venstre og lave den endelige plan for, hvordan bosættelserne skal se ud.

Jeg mener, at det er en frygtelig situation, vi er i, at bosættelserne har udviklet sig, og det mener jeg selvfølgelig at man skal se på, og det skal man selvfølgelig også få løst. Men det er jo ikke mig, det tilkommer at stå her i dag og afsige den endelige dom. Det må være noget, parterne kommer til forhandlingsbordet om.